

L'ALTERNATIU

Equinocci de tardor 1992

preu d'ajut 100 ptes.

CIMERA DE
LA TERRA 1992

11 DE
SETEMBRE

SUMARI

Presentació	1
La Cimera de la Terra (La Conferència de les NNUU sobre medi ambient i desenvolupament)	3
Declaració de Rio de Janeiro de les ONG'S	6
Cap a la Independència Ecològica de Catalunya	8

Conferència de Pobles Indígenes i Tribals dels Boscos Tropicals	10
El futur de l'ecologime a Catalunya: La visió d'Alternativa Verda	14
Trobada Verda Planetària (Intervenció d'Alternativa Verda)	15

EL FUTUR DE L'ECOLOGISME A CATALUNYA: LA VISIÓ D'ALTERNATIVA VERDA

Atrevir-se a llençar la convocatòria d'un debat sobre *El Futur de l'Ecologisme* fent afirmacions no gaire assenyades (o pot-ser un xic interessades) sobre l'important fenomen de l'aparició dels partits verds en l'avorrida i corrupta escena política europea, és realment molt agosarat.

1.- EL FENOMEN VERD.

Afirmar que "els partits verds europeus retrocedeixen de forma generalitzada o pateixen símptomes d'estancament" no és pas una afirmació que es pugui aplicar a tots els estats-nació europeus i molt menys si s'hi inclou la realitat dels "nous" països sorgits de l'esfondrament del, fins ara, anomenat "bloc comunista".

Afirmar que "a casa nostra l'ecologisme polític-electoral fracassa sense paliatius" és ignorar (o voler amagar) la realitat. Perquè, quines variables s'han tingut en compte per concloure que la curta experiència de l'ecologisme polític-electoral català és un fracàs?

L'únic treball de recerca seriós sobre el fenomen polític verd a Catalunya, realitzat en base a l'anàlisi de documents originals i en base als resultats electorals, conclou que a Catalunya *s'ha obert un espai polític verd* (1). I aquest no ha estat altre objectiu que el que es va marcar Alternativa Verda des de la seva fundació.

Però, si bé a Catalunya s'ha obert un espai polític verd, és a dir que a Catalunya hi ha força persones disposades a donar suport electoral al l'ecologisme, l'actuació (i/o omissió) poc assenyada (i/o poc encertada) d'alguns i l'intrusionisme d'altres ha menat a l'actual dispersió del vot verd a casa nostra.

Perquè és ben palés que en aquells casos on no competeixen diverses llistes verdes s'arriba a resultats electorals força interessants. I molt més interessants són encara aquelles experiències on la llista electoral va recolzada per actuacions de resistència ecològica i de propostes de regeneració ecològica a nivell local o global.

Com reconduir el jove ecologisme polític-electoral català per assolir que tingui veu pròpia a les institucions polítiques nacionals, estatals i europees?

Les persones que ens apleguem a AV

som conscients que no es pot esperar una transformació ecològica de la societat des de les institucions polítiques heretades de quan les forces socials del neixent industrialisme crearen els estats-nació en la seva forma present, però també som conscients que les institucions i mentalitats causants dels desgavells ecològics i socials actuals són massa poderoses i estan massa arrelades per renunciar d'entrada a portar les tasques de denúncia i de resistència a dins mateix de les instancies polítiques de l'estat, alhora que les alternatives que, des d'allí es proposin, trenquen la barrera de la marginalitat que el sistema dominant imposa.

Essent conscients de tot això, continuem defensant la necessitat d'existència d'un ecologisme polític-electoral a Catalunya. Per tant, llencem les següents propostes:

a) transformar i/o convertir totes les organitzacions polítiques ecologistes que s'autoatorguen un àmbit català d'actuació, en organitzacions polítiques d'àmbit local, allà on estiguin realment arrelades, per la seva pràctica quotidiana,

b) subscriure un pacte confederal d'actuació estrictament electoral, amb un únic objectiu de servir de paraigua a l'hora de confeir llistes electorals de caire nacional, estatal i europeu,

c) les organitzacions locals signants del pacte s'haurien de comprometre a treballar per a elaborar un programa de regeneració ecològica del nostre país. Aquest programa hauria de ser acordat seguint els procediments consensuats de decisió.

2.- EL MOVIMENT ECOLOGISTA CATALA.

A més del problema polític-electoral que l'ecologisme català pateix, n'hi ha un altre, també força preocupant: la inexistència d'un moviment social basat en la visió ecologista del món i estructurat d'acord amb aquesta visió, fermament

arrelat en el si de la societat catalana.

El que sí existeix a casa nostra són les llavors que, convenientment regades i alimentades, poden arribar a confluïr en un moviment ecologista, capaç d'imaginar les vies de transició des de la societat tecno-industrialista actual fins a la societat ecològica que Catalunya necessita si vol sobreviure com a país diferenciat amb uns sistemes naturals dotats de bona salut ecològica. I no solament capaç d'imaginar els camins, sino també capaç d'implementar el canvi cultural i social necessari per començar les urgents tasques de regeneració ecològica del nostre país.

I aquestes llavors són les persones i entitats que intueixen amb més o menys profunditat que la crisi ecològica generada per la ideologia del progrés sense límits (fruit d'una visió visió del món basada en el domini sobre les persones, sobre les cultures i sobre els sistemes naturals), és la oportunitat que la humanitat té per abandonar qualsevol ànsia de domini i anar fent néixer una cultura planetària, basada en el respecte de la diversitat i en l'honorament de les diferències, a més de basada en compartir la vida, en aquest únic planeta blau, amb altres espècies vivents.

I aquest moviment ampli i divers hauria d'aixoplugar entitats amb diferents sensibilitats i actives en diferents àmbits sectorials i territorials. Així sota aquest paraigua s'hi trobarien tant entitats dedicades a l'estudi i defensa de la natura, com entitats defensores dels drets dels animals, entitats dedicades a una temàtica única i entitats de temàtiques globals, grups ecologistes locals, cooperatives de productes ecològics, centres d'informació i documentació ecologistes, nuclis actius en l'ecologisme polític-electoral, grups practicants de l'espiritualitat basada en la Terra, grups ecofeministes, ...

Aquest marc de confluència podria ser una trobada anual, on s'exposessin experiències de treball i es podessin fer propostes d'actuació (de lliure i voluntària acceptació). Se'n podrien dir *Regenerant Catalunya ecològica i socialment*.

(1) Baras, M., Workshop "Els Verds de l'Europa del Sud: els casos de Catalunya i d'Itàlia", Inst. de Ciències Polítiques i Socials, 21/11/91.